

זהו כהתא בנה זמני

מס' נישין לד'

היכל משה זאהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל
והזאתו החשובה מדת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודינו הרב
שליט"א

~ המשך תורה מ"ט - "והוא כחתן יוצא מחופתו וגו'" (תהלים י"ט) ~

(נאמר בשבת ג' ניסן אחר נישואי בתו שרה ז"ל שהיה בר"ח ניסן במערעו עדינקא)

שאלות ותשובות מספה"ק ל'יקוטי הלכות' תפילת המנחה ו' שמוסד על תורה זו עם המון התעוררות והתחזקות לעובדא למעשה נא. רבנו הקדוש זי"ע ועכי"א כותב שע"י שישראל מתגברין לצאת ממחשבות רעות וחושבין רק מחשבות טובות, הצדיק מקבל כח מישראל ויוצא מהחפה והמכסה שלו שהיה עד עכשיו, וזה שכתוב "והוא כחתן יוצא מחופתו (עי' באות ז)", מה כותב מוהרנ"ת על זה?

וזה בחי' שהצדיק מקבל כוחו מכנסת ישראל ע"י שמתגברין לצאת מחכמות חיצוניות, ממחשבות רעות וכו', כי הצדיק נגד כנסת ישראל הוא בבחי' ביתא עילאה נגד ביתא תתאה, שכל עלייתו ע"י עלית ביתא תתאה שהם כלל ישראל, כי שתי בחי' אלו שהם "ביתא עילאה" ו"ביתא תתאה" הם בכלליות ובפרטיות וכו' וכמו שמבואר שם לקמן, וע"כ אע"פ שהצדיק כבר זכה בעבודתו לתקון שני בתים הנ"ל אעפ"כ בכלליות העולמות הוא צריך לקבל כוחו מכלל ישראל בבחי' (ברכות לב.) "כלום נתתי לך גדולה" וכו'.

נב. למה הצדיקים מתייגעים כ"כ להחזיר אנשים בתשובה?

וע"כ הם מתייגעין כ"כ להחזיר ישראל בתשובה ובפרט הגרועים ביותר, כי כל מה שמתגלה מלכותו יתברך ביותר על הנמוכים יותר שהם בתכלית גשמיות העשיה ביותר, עי"ז עיקר עלית מלכותו יתברך, כי זה בחי' מלכות מקנן בעשיה המובא בזוה"ק ובכתבי האריז"ל. כי עיקר רצונו יתברך הוא לגלות מלכותו בתוקף העשיה וכו' כמובא בדברי רבינו הרבה בזה, ואז דיקא כשמלכותו עולה מכל המקומות הנמוכין ע"ש שכלם מכירין אותו יתברך ומודים במלכותו יתברך, שנתקיים "ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה", שע"י עיקר עלית המלכות שהיא בחי' ביתא תתאה אז יש עליה גם לביתא עילאה, שהיא בחי' השגת הצדיק שהשגתו בבחי' אורייתא דעתיקא סתימא שהיא נגד כנסת ישראל בבחי' ביתא עילאה בבחי' מי עם זאת עולה וכו'.

קריאת קודש

מודינו הרב שליט"א יצא בקריאת קודש ובקשה שכל אחד יאמר שבע פעמים תיקון הכללי עד ראש השנה לרפואת והשלימה, והשי"ת ישמע שוועתינו וישלח רפואה שלימה לצדיק ובריאות איתנה, אמן.

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועכי"א בנדולת נוראות רבינו הקדוש הנמ"ח זי"ע ועכי"א שליט"א הרה"ח רח"ש ראמנבערג שליט"א מחשובי חסדי ברסלב)

הרה"צ ר' חיים אלעזר שפירא ממונקאטש זצוק"ל

בעל "מנחת אלעזר" (יא"צ ב' סיון)

סיפר הרה"ח ר' שמואל קאליש הי"ו - שלמד בישיבתו של הנה"ק בעל ה"מנחת אלעזר" זי"ע, ופעם אחת תוך כדי שעיין בבית עקר הספרים של רבו - הנה"ק ממונקאטש - מצא שם את הספר הקדוש "ליקוטי מוהר"ן", ועז היה הפצו לקחת את הספר כדי לעיין בו, אמר לו רבו כי מון הוא להשאיל לו את הספר לשלושה ימים, בתנאי שלא ילמוד בו בלי שיטבול במקוה קודם לכן! - כי הוא כמו הוזהר הקדוש. הוא אף אמר לו, כי יסכים להשאיל לו אף את הספר הקדוש "סיפורי מעשיות", בשנותו את אוהרתו כי לא יתנה גם בספר זה כי אם לאהר מבילת מקוה, היות וכל מילה ומילה בספר קדוש זה, היא סודות גדולים ונשגבים. "ודע" - השעים ה"מנחת אלעזר" לר' שמואל - בשכל עולם יתחילו לעיין וללמוד ב"סיפורי מעשיות" יבוא משיח צדקינו. (מפי הרה"ח ר' שלמה חיים וישראל הי"ו, ששמע מבעל המעשה)

נג. רבינו הק' ביאר שצריך לצמצם את ההתלהבות ולעבוד את השי"ת בהדרגה במדה ולחשוב מחשבות טובות אך לעבוד את השי"ת ולברוח ממחשבות רעות, וכן להתפלל בכל לבו, ועי"ז זוכין שיבנה ירושלים בבחי' ביתא עילאה וביתא תתאה (עי' באות ד'), איך מוהרנ"ת מקשר זאת לענין פרשת שקלים?

(ליקוטי הלכות תפילת המנחה ז' אות י'), וזה בחי' פרשת שקלים (שמות ל') "מחצית השקל תרומה לה'", שיהיה ההתלהבות במשקל וכו' כנ"ל, והכל בשביל בנין המשכן שהוא בחי' בית המקדש, שהוא בחי' ביתא תתאה הנ"ל שעי"ז נתתקן גם בחי' ביתא תתאה הנ"ל, שעי"ז נתתקן גם בחי' ביתא עילאה", כי על בחי' הבית המקדש נאמר (תענית ה.) "לא אבוא בעיר עד דבקרבך קדוש" שלא יכנוס בירושלים של מעלה וכו', כי בנין המשכן היה בחי' תיקון התשובה, כי נבנה בשביל לתקן חטא העגל כמו שאמרו רז"ל, וחטא העגל היה ע"י שפגמו בתיקונים הנ"ל שנמשך האור יותר מדאי, כמו שאמרו רז"ל (תנחומא כי תשא ל"א) והוא בפירוש רש"י פר' כי תשא על פסוק "ואיש לא יעלה עמך" הראשונות ע"י שהיו ראוים להשתלח בהם יד וכו' שלטה בהם עין הרע, אין לך יפה מן הצניעות, כי אע"פ שהזהירם מאוד "אל יהרסו" וכו' כנ"ל והם קיימו האזהרה אע"כ עדיין היה האור מרובה מכוחם כמובן בדברי רבינו ז"ל הנ"ל ובמקום אחר, וכמו שכתוב (שמות כ"ד י"א) "ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלקים ויאכלו וישתו", ופרש"י מכלל שהיו ראויים להשתלח בהם יד וכו' וההמון עם בפרט הערב רב פגמו גם בגשמיות שקלקלו מחשבתם במחשבות רעות והרהורים כמו שאמרו רז"ל לא עבדו ישראל ע"ז אלא כדי להתיר להם עריות וכו'.

נד. מה כותב מוהרנ"ת זי"ע ועי"א על דרכי המלחמה בענין זה?

כי באמת הכל תלוי זה בזה, כי כל המדות וכל העבודות של האדם כולם תלויים זה בזה, כי לפעמים מתלהב יותר מדאי וכו' ובתוך כך מתגברים עליו המחשבות והרהורים מאד, כי היצר הרע והסט"א אורבים עליו מכל צד כשמתעורר בו איזה הרהור תשובה לשוב להשי"ת הוא חותר עליו לבלבלו בכל מיני בלבולים ומניעות, לפעמים כפשוטו שמתגבר עליו אז דיקא בהתגברות גדול במחשבות רעות שהם עיקר היצה"ר כנ"ל, ולפעמים כשהאדם מתגבר נגדו כמה דאפשר, הוא מתגבר ע"י התלהבות הלב יותר מדאי, ולפעמים בשעה אחת הוא מעורבב, ברגע אחד בוער לבו מאוד וכו' שזה בחי' "יעלו שמים ירדו תהומות", כמובא בדבריו ז"ל. וכעין מה שמבואר בסי' ע"ח על מאמר רז"ל "אלמלא כנפי ריאה" שהם בחי' התורה "הוי לבא אוקיד כל גופא" מריבוי ההתלהבות אל השי"ת יותר מדאי ומריבוי תבערת האש להתאוות וכו' אך התורה מגינה על זה, עיי"ש.

נה. מוהרנ"ת הק' זי"ע ועי"א ביאר באריכות הענין מה שרבינו הק' זי"ע ועי"א כותב שצריך לצמצם ההתלהבות ולעבוד השי"ת במדה ובמשקל כי היצה"ר והסט"א אורבים על האדם מכל צד (עי' בליקוטי הלכות תפילת המנחה ז' אות י', ובגליון הקודם), מה כותב מוהרנ"ת הק' על חטא העגל?

ומזה בא חטא העגל אחר מתן תורה בהתגלות אלקות פנים בפנים כזה באותות נוראות כאלו וכו' כמו שהוכיחם משה (דברים ד') "הנהיה כדבר הגדול הזה" וכו', והכל ע"י בחי' הנ"ל ע"כ נצטוה משה אח"כ בבנין המשכן בשביל תשובה ותיקון לחטא העגל שכולל כל החטאים.

נו. מה צריך להתחזק למעשה?

מוהרנ"ת הק' ממשיך שם ... כי העיקר שצריכין להשתדל בכח הצדיק אמת בחי' משה לצמצם ההתלהבות כל אחד ואחד לפי בחינתו ולא יהרוס הגבול וכו' ויתגבר ביותר על המחשבות רעות שהם עיקר היצה"ר, ובזה צריך ההתגברות, כי המחשבה ביד האדם תמיד להטותה כרצונו, ויתגבר להפוך הדבר לברוח ממחשבות רעות ולחשוב מחשבות טובות, לחשוב איזה פסוק מהתורה או איזה הלכה ומאמר רז"ל וכו', ולפעמים צריך לפקח מחשבתו במילי דעלמא וכו' הכל כדי למלט נפשו מהרהורים שהם עיקר קלקול המחשבה, ואפילו אם מחמת רגילותו נלכד במחשבות אלו מאד כמצוי בכמה אנשים, אע"כ יתחזק בכל עוז בכל דרכי העצות אמיתיות להסיח דעתו מהם וכו' (כמבואר בדברינו במקום אחר), ויאמין שכל תנועה ותנועה שהוא מנתק עצמו מהם יקר מאד אצל ה' יתברך, וימשיך עצמו לתוך מחשבות טובות ויברח אל הספר לעסוק בתורה וכו' עד שיזכה להמשיך לפי בחינתו בחינת תיקון המדות שהם כלל מצוות התורה לתוך לבו שהם בחי' תיקון העולמות, ועי"ז יזכה לפי בחינתו לקבל עליו עול מלכותו יתברך שמו לכמה נפשות, כי לכך נוצרת, כי חייב כל אדם לומר בשבילי נברא העולם (סנהדרין ל"ז), ואפילו הפחות שבישראל נברא שיהיה לו חלק בהתגלות מלכותו יתברך לכל באי עולם.

נו. איך שייך זאת לענין תיקון "ביתא תתאה" ו"ביתא עילאה" (מה שרבינו הקדוש הזכיר זאת למעלה באות ??)?

והתגלות מלכותו, זה בחי' "תיקון ביתא תתאה" ואז דייקא יש עליה גם ל"ביתא עילאה" וכו' כנ"ל, כי אז דייקא יכול להתלהב להשי"ת בהדרגה ובמדה כראוי וכנ"ל (באות ד').

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל וזאתו החשובה מרת ה"ה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

פרשת במדבר ~ א' סיון תשפ"ד ~ גליון תס"ד - שנה י'

שפ"ד {פרש"י} אמר נהמני

(מימרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות ותשובות בפירוש רש"י על פרשת השבוע
(לקוחים מהספר "משה שפיר קאמרת")

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עירו הנביא

ד. **"במספר שמות כל זכר לְגַלְגֶּלֶתָם" מה הכוונה לְגַלְגֶּלֶתָם?**

ע"י שקלים בקע לְגַלְגֶּלֶת, (ע"י ספירת השקלים אשר נתנו כל ישראל בקע (חצי שקל) לגלגלת כך היו יודעים את מספרם, ואין הכוונה שהיו סופרים את גלגלותם (ראשיהם), שהרי אסור לספור את האנשים עצמם - גור אריה).

ה. **"מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא", מה משמיענו בזה?**

מגיד שאין יוצא צבא פחות מבן עשרים, (ואין הכוונה שיציאת הצבא תנאי למנין וצריך שיהיה בן עשרים שנה שיצא לצבא אבל אם לא יצא לצבא כגון זקן וחולה לא ימנו אותו, שאם כן היה צריך לכתוב מבן עשרים שנה "היוצא לצבא", ומזה שכתוב "כל יוצא צבא" הכוונה כמו שפירש"י להגיד שאין יוצא צבא פחות מבן עשרים - שפתי חכמים).

ו. **"ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא", מה הכוונה?**

כשתפקדו אותם (אתה ואהרן), יהיו עמכם (גם) נשיא כל שבט ושבט, (כגון כאשר תמנו את שבט ראובן יעמוד עמכם גם נשיא ראובן, וכן בכל שבט ושבט - ספר זכרון משה).

ז. **"אלה קריאי העדה נשיאי ממות אבותם" וגו', למה הם נקראים קרואי העדה?**

הנקראים לכל דבר חשיבות שבעדה, (כגון כאשר מתאספים לדון ולהתייעץ בעניני וצדרי הציבור - ר"א מזרחי).

ח. **ויקח משה ואהרן "את האנשים האלה", איזה אנשים?**

את שנים עשר נשיאים הללו.

ט. **"אשר נקבו בשמות", מה הכוונה?**

אשר נקבו - לו כאן - בשמות, (בא ללמד שלקחם כפי הסדר שנקבו כאן בשמותם ולא כסדר שהקריבו בחנוכת המזבח או כסדר הדגלים או כסדרי תולדותם - מ"ל).

א. **"וידבר ה' אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני" וגו', "שאו את ראש כל עדת בני ישראל" וגו', מה משמעות לומדים מזה שצוה השי"ת למנות את בני ישראל באחד לחדש השני, (א) מזה שכתוב כאן באיזה יום היה הציווי למנותם, (ב) מזה שבהכרח המנין הזה אינו האמור בנדרת המשכן שנאמר "וכסף פקודי העדה מאת הככר" וגו' (שמות ל"ח כ"ה), א"כ למה בא הציווי למנותם מפרש בכתוב ושם לא בא הציווי למנותם מפרש בכתוב - עפ"י משכיל לדוד).**

מתוך חיבתן לפניו מונה אותם כל שעה, כשיצאו ממצרים מנאן (כמו שכתוב [שמות י"ב ל"ז] ויסעו בני ישראל מרעמסס סתה כשש מאות אלף רגלי וגו'), וכשנפלו בעגל מנאן (זה המנין שזכר בפרשת פקודי [שמות ל"ח כ"ה] וכסף פקודי העדה מאת ככר וגו'), וכשבא להשרות שכינתו עליהם מנאן (זה המנין שזכר כאן), באחד בניסן הוקם המשכן ובאחד באייר מנאם, (ומזה רואים חיבת הקב"ה לישראל שהמתין הקב"ה עד שתדור השכינה עליהם שלשים יום שאז נקרא דירת קבע, כדי שידעו מתוך כך שהטעם שמנאם הוא רק מתוך חיבה לפי שמשרה שכינתו עליהם - עפ"י משכיל לדוד).

ב. **"שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם", מה הכוונה?**

דע כל מנין שבט ושבט, (כי לא נמצא שמנה המשפחות בפרשה זו כי אם השבטים, צריך לפרש כאילו כתוב 'לשבטיהם' - עפ"י גור אריה, ועי' שי למורא עוד פירוש עפ"י גירסא אחרת ברש"י).

ג. **"לבית אבתם", מה משמיענו בזה?**

מי שאביו משבט אחד ואמו משבט אחר, יקום על שבט אביו.

י. "ויתילדו על משפחתם", מה הכוונה?

הביאו ספרי יחוסיהם ועידי חזקת לידתם כל אחד ואחד להתייחס על השבט, (כל אחד מהם הביא ספר יוחסין ועדים כשרים שנוולד לאב כשר ולמשפחה פלונית ושאינו ממזר ואינו מהערב רב - אוה"ח הק').

יא. "אך את מטה לוי לא תפקד", למה צוה השי"ת זאת?

אך את מטה לוי לא תפקד - א) כדאי הוא לגיון של מלך (גדוד לוחמים ושוטרים) של המלך - ראה פירוש"י חולין קכ"ג. וברכות ל"ב:) להיות נמנה לבדו (במ"ר א' י"ב). ב) דבר אחר, צפה הקב"ה שעתידה לעמוד גזירה על כל הנמנין מבין עשרים ומעלה שימותו במדבר, אמר אל יהיו אלו בכלל לפי שהם שלי שלא טעו בעגל.

יב. "ואתה הפקד את הלויים", מה פירוש "הפקד"?

כתרגומו "מני", לשון מינוי שררה על דבר שהוא ממונה עליו, כמו (אסתר ב') 'ויפקד המלך פקידים'.

יג. "ובנסע המשכן וירידו אותו הלויים", מה הכוונה?

"וירידו אותו" כתרגומו "יפרקו", כשבאין ליסע במדבר ממסע למסע היו מפרקין אותו מהקמתו ונושאים אותו עד מקום אשר שכן שם הענן ויחנו שם ומקימין אותו.

יד. "והזר הקרב יומת", מה הכוונה "הקרב"?

'והזר הקרב' - לעבודתם זו, (ואין הכוונה הקרב למשכן ולכליו - שאם טהור הוא למה יומת מה עשה, אבל הכוונה הזר העובד עבודה זו - ספר זכרון).

טו. "יומת", איזה מיתה?

בידי שמים, (ולא במיתת בית דין - ועי' שי למורא מהיכן הלימוד ולמה כתוב יומת ולא מות).

טז. "יחנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם" מה הכוונה "ואיש על דגלו"?

כמו שהדגלים סדורים בספר זה, שלשה שבטים לכל דגל.

יז. "ולא יהיה קצף", מה מזהיר הכתוב בזה?

אם תעשו כמצותי לא יהיה קצף, ואם לאו שיכנסו זרים בעבודתם זו יהיה קצף, כמו שמצינו במעשה קרח 'כי יצא הקצף' וגו', (ומה שתפס הכתוב לשון שלילה, כי לא רצה לתפוס לשון קללה - עפ"י באר מים חיים).

יח. "וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר: איש על דגלו באותות לבית אבותם יחנו בני ישראל" וגו', איזה "אותות"?

כל דגל יהיה לו "אות", מפה צבועה תלויה בו, צבעו של זה לא כצבעו של זה צבע כל אחד פגגן (צבע) אבנו הקבועה בחשן, (עי' שי למורא באריכות איך היו הצבעים והציורים על המפות של הדגלים עפ"י רבנו בחיי ועוד), ומתוך כך יכיר כל אחד את דגלו, (ולפי פירוש זה יהיה הכוונה "לבית אבותם" - לשמות השבטים החקוקים בחשן - עפ"י ר"א מזרחי).

יט. מה מפרש עוד רש"י "באותות לבית אבותם"?

דבר אחר "באותות לבית אבותם", באות שמסר להם יעקב אביהם כשנשאווה ממצרים, שנאמר "ויעשו בני לו כן כאשר צום", יהודה ויששכר וזבולון ישאוהו מן המזרח, וראובן ושמעון וגד מן הדרום וכו', כדאיתא בתנחומא בפרשה זו.

כ. "יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יחנו", היכן זה מנגד?

מרחק מיל, כמו שנאמר ביהושע "אך רחוק יהיה ביניהם וביניו כאלפים אמה", (שכל נגד פירושו נכח [ממול], ואם היו במרחק פחות ממיל היו נראים שהם יחד ולא "נכח" - עפ"י גור אריה), שיוכלו לבא בשבת, (וכל ישראל צריכים לבא ביום שבת אצל משה, כמו שאמרו במדרש בפרשת ויקהל שאמר לו הקב"ה למשה עשה לך קהלות גדולות בשבת ודרש להם ברבים כדי שיקמדו דורות הבאים וכו' - עפ"י משכיל לדוד).

כא. והיכן היו חונים משה ואהרן?

משה אהרן ובניו והלויים חונים בסמוך לו.

כב. "והחונים קדמה מזרחה", מה הכוונה 'קדמה'?

לפנים הקרויה קדם, ואיזו זו רוח מזרחית, (פירוש כי "קדמה מזרחה" שכתוב כפל לשון, הכתוב מפרש דבריו בעצמו ואומר קדמה פנים הקרוי קדם - עפ"י גור אריה. ועי' שי למורא למה כתוב כפל לשון "קדמה - מזרחה"). והמערב קרוי אחר, (עי' שי למורא מה כוונת רש"י בזה שהמערב קרוי אחר לענין הפירוש שקדמה - הוא מזרחה בשם גור אריה).

כג. "ראשונה יסעו", איך היו יודעים שצריך לנסוע?

כשרואין הענן מסתלק תוקעין הכהנים בחצוצרות ונוסע מחנה יהודה תחילה.

כד. באיזה אופן היו הולכין?

וכשהולכין הולכין דרך חנייתן, הלויים והעגלות באמצע, דגל יהודה במזרח, ושל ראובן בדרום, ושל אפרים במערב, ושל דן בצפון.

כה. "ונסע אהל מועד", מתי נסע?

לאחר שני דגלים הללו, (ובפרשת בהעלותך י"ז כתוב שבני גרשון ומררי שהקימו את המשכן נסעו אחרי דגל מחנה יהודה, אבל מכיון שבני קהת שהארון וכלי הקודש היו משאם נסעו אחרי דגל מחנה ראובן נקרא זה ונסע אהל מועד בתוך המחנות, עי' שי למורא שם).

דיבורים חוצבי להבות אש מה שזכינו לשמוע ממורינו הרב שליט"א
 הנובעים מנהל הטובע מקור הכמה דבעי הקדוש מוהר"ן ותלמידו הקדוש מוהר"ת וי"ע ועב"א
 בעקת האמונה והקדושה והידיאה והאיבה שהשיר"ת שו"ל בדורינו עקבתא דמשיחא צדיק יסוד עולם לטור ולכבס נפשותינו
 ונשמתנו סבל סת ופסג ולדבעי בלבנו אש תעורה הקדושה ופשוה ה' ויאצט וללבת בדרך הווערה באש ובמים הקדש שם שמים

מאמר נזרא לכבוד מתן תורה

העולם נברא בשביל ישראל פרי שיעשו רצונו יתברך

רבינו אומר (תורה י"א)¹, כל העולם כלו לא נברא אלא בשביל ישראל, כמו שכתוב "בראשית",
 בשביל ישראל שנקרא ראשית. כל העולם חפה למתן תורה ביום השלישי, ה' עשה תנאי עם
 השמים וארץ שאם ישראל מקבלים את התורה מוטב ואם לאו חס ושלום הוא יחריב אותם.
 ועקר הפונה זה שהכל נברא בשביל עם ישראל, כל העולם ומלואו, כל היבשות, כל הגלקסיות,
 כל הכוכבים, כל המזלות, הכל נברא בשביל עם ישראל. ועקר הפונה שה' ברא את כל העולם,
 בשביל ישראל שיעשו את רצונו, שיחזרו וידבקו בשרשן ויוכללו בו יתברך שהוא מחוייב
 המציאות, כי ה' הוא חי וקיים. וחויי מה' אין שום מציאות בעולם, רק ה' שהוא חי וקיים. בשביל
 זה נברא הכל, ה' ברא את הכל בשביל עם ישראל, בשביל זה נברא הכל. רק עם ישראל חיים
 וקיימים, הגוים בכלל לא חיים וקיימים, הגוים אין להם שום מציאות, זה רק דמיון, הם בכלל לא
 נמצאים, הם בכלל לא קיימים, הם אינם, הם אפס, הם אין, הם לא היו ולא נבראו. נמצא שכל
 מה שישיראל עושים רצונו של מקום זה התכלית. נמצא, שכל העולם כלו נברא רק בשביל
 ההתפארות שיתפאר בישיראל, וזה היה כלל הבריאה, דהינו שכלל הבריאה היה בשביל כלל
 ההתפארות שיקבל מישיראל.

להיות עבד ה' מילדות

רק צריכים לחשב איך לעשות רצונו של מקום, כמו שהמדרש מביא (במדבר רבה פ"ג פסקא ח)², על
 הפסוק "פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חודש ומעלה תפקדם" (במדבר ג, טו),
 מעכשיו, מגיל חודש, הם נקראים עובדי ה', מהרגע שהם נולדו הם כבר נקראים עבדי ה'. המדרש
 רבה מביא על שבט לוי, שמהרגע שהם נולדו הם כבר נקראים עבדי ה'. כי אם אדם מקדיש את
 כל החיים שלו לעבודת ה', גם השנים שהוא היה תנוק, והוא לא יכל לעבד את ה', נחשבים לו
 כאלו הוא עבד את ה'. לכן אומר המדרש, "ואת שבט לוי תפקוד", שמגיל חודש הם נקראים
 עובדי ה'. על שבט לוי נאמר: "הקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו"
 (במדבר ג, י), "והזר הקרב יומת" (במדבר ג, י). לקחתי רק את שבט לוי. ממתני לקחתי אותם? לקחתי
 אותם מבן חודש "מבן חודש ומעלה תפקדם" (במדבר ג, טו), מה זה מבן חודש? הם עוד תנוקות. להגיד
 לנו שמיום השלושים, מגיל חודש הם כבר נקראים עובדי ה'. כי אם אדם כל החיים עובד את ה',
 גם בימים שהוא לא יכל לעבד את ה', שהוא היה תנוק, ילד, הוא לא ידע, גם זה נחשב שהוא
 עבד את ה'. אז זו הזכות של שבט לוי, כיון שהם אלה שעובדים את ה' יומם ולילה. אם אדם
 עובד את ה' יומם ולילה, מרגע שהוא נולד הוא כבר נקרא עובד ה'. מהרגע שאדם נולד הוא
 כבר נקרא עובד ה', בתנאי שיעבד את ה' תמיד, ושאין לו שום ענין חוץ מעבודת ה'.

תפילות ממזרינו הרב שליט"א

(מתוך רבבות התפילות)

רבנו של עולם, הן אתה יודע שרחוק אני מכל הנאמר כאן בתכלית הרחוק, בבחינת "וירא העם וינעו וינעמו ויעמדו מרחק". הן ידעת כי עדין בלנו עומדים מרחוק ואיננו שומעים את הקול המהדהר מסוף העולם ועד קצהו, הקול אשר זכו לשמעו כל מלכי ארץ, גויים ולאומים, חיות, עופות וצפרים. אב רחום וחנון, מה יהא עלי, כי איני שומע עדין את קול הכרוזים, ועדין מתגולל אני בתוך המסלה, בתוך רפש וטיט של פגמי ברית נוראים והסתכליות אסורות. אב רחום וחנון, אָנָּא, חוס על סכל ונבער מדעת כמוני, שאינו פותח עיניו ומטה אָזְנוֹ לראות ולשמע את הקולות המנסרים בחלל העולם בכל עת ובכל שעה, את הקולות הקוראים ומכריזים: "עורו ישנים מתרדמתכם, ונרדמים הקיצו מתנומתכם", חוס ורחם על ערל אָזְנוֹ, שאינו מספית לקול השופר ה"הולך וחוק מאד, משה ידבר והאלהים יענו בקול". אָנָּא, פקח אָזְנוֹ ואשמע את הקול, המעורר את הנרפים ממלאכתם, הישנים את ימיהם. אָנָּא, ברה לי אָזְנוֹ ואשמע את הקול הקורא: "ישן אל תרדם, ועוזב התלהלהך, הרחק דרכי אדם, ושור דרכי גבוהך. די, מה לך נרדם, קום קרא אל אלהיך". אָנָּא, חוס וחנני, ואספית לדברי ההתעוררות והתוכחה ואדבק בקול האומר: "הקיצה אחי משנת פתייתך. עד מתי עצל תשכב, מתי תקום משנתך. מעט שנות, מעט תנומות, מעט חבק ידיים לשכב. אל תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיעך. הנצל בצבי מיד, וכצפור מיד יקוש". כי זה ימים וישנים מנסים לעורר ולהקיץ אותנו משנתנו בכל עת ובכל רגע בהתעורריות אין סוף, ביקיצות בלי שעור ערך ומספר, אשר לא יאמן כי יספר, עד שאי אפשר להשתמט, לנוס ולהמלט, מן הקול הקורא וזועק של הכרוזים והרמזים, באתגליא ובאתכסויא, ברווא קרי בחילא "קול גדול ולא יסף": עורה אחי משנת כסילותך, עורה לעבד את בוראך. העודך מתגולל בתוך המסלה, בתוך עכירת רפש וטיט, בתוך יון מצולת ההכלים. העודך מסתולל בנפשך, לבלתי שלחה לחפשי – לעשות רצונה, ורצון צור מחצבתה, בשירה וזמרה, באות נפשה, כעצם כסופה וערנתה, עד אין סוף ועד אין תכלית.

רבנו של עולם, אטה און ואשמע את עשרת הדברות, הנמשכות משירת המרפבה העליונה, שירת הכרובים. זכנו לשמע את הדבור, אשר לנעם ערכתו יצאה נשמתו של כל אחד מן העומדים בפניו פנים אל פנים. ואחוש את ההתנלות הנפלאה של מתן תורה, ואת חדש בנשמה חדשה, בטל של תחיה, אשר זכו בו בני ישראל בכל דבור ודבור (בדי להמיות נשמתם שפרחה), עד אשר לא יצא הבל מפייהם בלא התחדשות. אָנָּא, זכנו להשגת אבותינו במעמד הר סיני, שהפירו את בוראם וידעו שזולתו הכל "הכל הבלים". זכנו להשגה של בחינת "הכל הבלים הכל הבל", סוד קיום העולם. ולהשגה של שבעת ההכלים הרמזים בשבע שמות שלמה (נדירות, אנה, ברוך, למואל, איטיאל, קהלת, שלמה), שהם שרש הבריאה, שראשון לכלם הוא הבל התינוקות, סוד ויקרא א' זעירא, שבזכותו שומעים את הקול מבין הכרובים, "קול גדול ולא יסף, קול אל שדי בדברו, קול ה' בפה, קול ה' בהדר, קול ה' שבר ארזים, קול ה' הצב להבות אש, קול ה' יחיל מדבר, יחיל ה' מדבר קדש, קול ה' יחולל אילות ויחשף יערות, ובהיכלו בלו אמר כבוד".

רבנו של עולם, אל חנון ורחום, אָנָּא, זכני לקול האדיר הזה החפש כל חדרי בטן, לקול הדברות שזוכין בו על ידי צדקה לעניי ארץ ישראל; צדקה לעניים הנונים, העוסקים בתורה ובתפלה יומם ולילה; צדקה לבני תורה שלא נותנים שנה לעיניהם ותנומה לעפעפיהם. אָנָּא, אמצנו במדרגת הצדקה המבחרת הזאת, למען נזכה להכל פיהם הקדוש של תינוקות של בית רבן, להכל פה שאין בו חטא, שעליו עומד העולם. אָנָּא, זכנו ל"ויחן שם ישראל נגד ההר". זכנו לבחינת ההתפללות, שעל ידה זכו אבותינו להכנס בין שני בדי הארון, ולשמע בכל עת ושעה את עשרת הדברות. זכנו לבטול הגופים, כאשר זכו בבית המקדש במקום הכרובים. זכנו לנשמות זכות הראויות להיכלות של "הכל הבלים", המאירים ביהלומים ומעלפים בספירים.

מתוך תפילה לעני לחג השבועות

צדיק מושל יהא את אלקים

כי הנה הכלל כי המושלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו'
מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ליד ח"א).

תפול עליהם אימתה ופחד - ניסי יסוד שביסוד

ב' אלפים-תרכ"ח) רבינו הקדוש זי"ע ועכ"א כותב ליקו"מ (ח"א ד') עיקר כלי זיינו של משיח היא התפילה - וכן אומר רבינו הק' משח יכבוש את כל העולם בלי שום גרגיר חומר נפץ (אהן א - ברעקיל פולווער) וזה מה שאנו רואים אצל צדיק דורינו מורינו הרב שליט"א כל הזמן שמחנך ומלמד אותנו שאין שום כח בעולם חוץ מהשי"ת, אין כוחי ועוצם ידי אין צבא אין מדינה אין נשק יש רק אמונה ותפילה להשי"ת, וכשמתחזקים באמונה וסומכים על השי"ת באמת, אין מה לפחד משום ברי' שבעולם - ויש המון סיפורים נוראים איך שמורינו הרב שליט"א הי' נכנס למקומות המסוכנים ביותר בידעו שזהו מה שרצון השי"ת לעשות עכשיו - ואין שום ברי' בעולם שיוכל להזיקו.

צריכים לנסוע לקבר יוסף הצדיק

ב' אלפים-תרכ"ט) כבר כמה ימים לפני ספירת יסוד שביסוד מורינו הרב שליט"א מכרזו שכולם צריכים לנסוע לקבר יוסף הצדיק שבשכם - וכמובן אנשי הצדיק תיכף התחילו להרשם ותוך זמן קצר נגמרו כל המקומות - והמוני כלל אנשי הצדיק כוספים ומשתוקקים לקיים ציווי הצדיק ולהשתטח על ציוני הקדוש של יוסף הצדיק ע"ה ביום קדוש ונורא זה יסוד שביסוד ובלית ברירה התחיל לסדר הסעות למצפה יוסף (מקום סמוך לשכם שמשם אפשר לראות את הציון הק').

הצדיק מכרזו - שאפשר לנסוע למצפה יוסף ומשם ללכת ברגל עד קבר יוסף הצדיק

ב' אלפים-תר"ל) עצם ההכרזה זו מראה עד היכן כח הצדיק הקדוש שאינו רואה לנגד עיניו רק השי"ת ואינו יודע שום פחד, מי שידע מה זה ללכת ברגל בתוך שכם השורצת ממחבלים מסוכנים ביותר צמאי דם, והצדיק לוקח מלוא האחריות לשלוח אנשים וילדים ויודע ומבטיח שאין מה לפחד ולא יקרה שום נזק לשום יהודי - כי הצדיק רואה הכל ברוה"ק עצום באספקלריא המאירה - והפלא הגדול ביותר על האמונה התמימה והטהורה של אנשי הצדיק שמוכנים ללכת אחרי הצדיק באש ובמים בידעם ששכינה מדברת מתוך גרונו, והרב שליט"א אינו אומר שום דבר מעצמו, רק מה שהשי"ת אומר לו לומר.

אנשי הצדיק צועדים בסמטאות שכם - והמחבלים מתחבאים בתוך בתיהם מפחד ה' והדר גאווה

ב' אלפים-תרל"א) והפלא הנורא שהיה שבלי לשישי ספירת יסוד שביסוד יצאו הרבה אטובוסים לכיון שכם - וחלק מאטובוסים הגיעו למצפה יוסף - ולבסוף הציונים סגרו את הכניסה לשכם, והגיעו ציבור גדול למצפה יוסף והתחילו לומר שבע פעמים תיקוני הכללי, בהתעוררות עצומה, ואחרי כל תיקון הכללי אמרו י"ג מדות וקבוצה גדולה מאנשי הצדיק התחילו לרדת מההר למטה לכיוון שכם, והגיעו לעיר ונכנסו בין הסמטאות בשכם, והערבים המחבלים בראותם את אנשי הצדיק נפל עליהם פחד מות, והודיעו במכשירים שלהם שאף אחד לא יעז לציאת מהבית מכיון שהגיעו אנשים מחומשים (אף אחד לא היה עם נשק, מדובר באברכים ובחורים שאין להם בעולמם חוץ מתורה תפילה ואמונה, וידוע ג"כ אזהרת הרב שליט"א בכל הנסיעות לשכם שאפילו אם חייל רוצה להתלוות אליהם זה דווקא בתנאי שישאיר הנשק שלו מחוץ לשכם, - כי ח"ו לסמוך על כוח בשר ודם שזה רק מעורר דינים ר"ל), וכך צעדו לקבר יוסף הצדיק וחלק הצליחו להיכנס לתוך הציון הק', וחלק הגיעו עד לחוץ עד שהגיעו הציונים והוציאו אותם.

וכשמתבוננים בסיפור זה, זה ממש התגלות של הכרות האמונה הק' בהשי"ת שאין עוד מלבדו אין עוד ממש בקול רעש גדול התגלות של צדיק נורא שלוחם מלחמת השי"ת בעוה ובגבורה שמהדהד מסוף העולם ועד סופו בתוך החושך הנורא של המבול של אפיקורסות והדעות הכוזבות של כוחי ועוצם ידי כאילו העולם הוא הפקר והכל טבע ומקרה שרואים שכל השקר הנורא הזה רק מביא אסונות והריגות ר"ל, ומאז קום המדינה הכופרת הזו כמה נהרגו ר"ל, וכמה אלמנות ויתומים ר"ל נשאר מרעיון טמא זה, ורק הצדיק האמת שכל כולו אמונה ודביקות בהשי"ת,

זכותו הגדולה שומרת על עם ישראל ואין ספק שיעקר המלחמה הוא להידבק בכל הכוח לצדיק הדור ולפרסם האמונה בכל העולם כולו, ועי"ז כל עם ישראל יחזרו בתשובה ונזכה לגאולה ברחמים אמן.

מורינו הרב שליט"א בשכם

בי לא בחיל ולא בכח - כי אם ברוחי אמר ה'

(העתק מהספר עוד יוסף חי - סיפורי נסיעות הפליאות לשכם)

ב' אלפים-תרל"ב) הצבא עד כה לא היה מעורב בכניסותינו לכפר, הם לא העזו להיכנס אליו בלי שכפצ"ם ובלי נשק דרוך, כל כניסה של הצבא לכפר הוגדרה כמבצע בפני עצמו אבל אנחנו נכנסנו ללא שום אמצעי הגנה כלשהו.

ההוראה של הרב הייתה ברורה, נכנסים בלי סכינים, בלי אלות, בלי אבנים ובלי שום אמצעי תקיפה והגנה, נכנסים רק עם ביטחון, הנשק החזק ביותר הוא 'תיקון הכללי' - עשרה פרקי תהלים אותם סידר רבי נחמן מברסלב.

אדם שסומך על סכין או על אמצעי לחימה שהוא נושא אותו, הוא מפקפק בביטחונו בהשם ובכוחו של הצדיק. משום כך ההוראה היתה לא להביא נשק, וגם מי שהיה לו רישיון להחזיק נשק, השאיר את נשקו בבית ובטח בהשם ובכוח הצדיקים.

כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה - עמל התורה עד אפיסת הכוחות

ב' אלפים-תרל"ג) לקראת חג מתן תורתנו הק' ראוי לפרסם סיפורים אלו (אע"פ שפרסמו כבר) כדי לדעת עד היכן מגיע מדרגת עמילות התורה של צדיק הדור.

סיפר נכדו של מורינו הרב שליט"א ר.ח.ר. הי"ו, פעם רציתי לדבר עם הרב שליט"א באיזה ענין, ונכנסתי לחדרו, אבל הרב שליט"א היה שקוע בלימוד התורה הק' ולא רציתי להפריע - ואחר כמה שעות שוב נכנסתי והרב שליט"א עדיין יושב שקוע על הספר ואחרי כמה שעות שוב עדיין הצדיק שקוע בגמ' וכך ישב עד סמוך לשקיעה, ואח"כ נעמד להתפלל מנחה ועמד שמו"ע עד לפנות בוקר, ותיכף מעריב שחרית, שעות על שעות - ומסיים ר' ה. נ"י כך חיכיתי עם השאלה שלי כשלוש ימים ולא מצאתי רגע פנאי לדבר עם הרב שליט"א.

ללמוד ברציפות מאחרי וותיקין עד השקיעה - אחרי לילה של הקפות שניות

ב' אלפים-תרל"ד) וכן מסופר ע"י ב"ב של הרב שליט"א, אחרי הקפות שניות שכידוע רוקדים כל הלילה, ואח"כ מתפללים כוותיקין - הצדיק אחרי תפילה פתח גמרא וישב ללמוד ברציפות בלי להוציא הראש מהגמ' עד סמוך לשקיעה.

דיבורים קדושים ביערים בלמידים ועבודות וסיפורים מצדיקי הדורות ומורינו הקדוש והנורא רבנו נובע מוקד חכמה ז"ע ונפלא ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דודינו מורינו הרב שליט"א בענין שמירת נחלת החינוך השגור בלי שום תערובות זרים ח"ו

הגה"ק ר' בנימין מנדלסון גאב"ד קוממיות זצוק"ל

ליום היארציי"ט כ"ד אייר

להסתכל על הצדיק כשהוא מתפלל

מספר בנו גאב"ד קוממיות שליט"א, פעם הגיע מורינו הרב שליט"א לישוב קוממיות, והתפלל בבית הכנסת של הישוב בהתלהבות ובנעימות שעות על שעות, ואביו הגה"ק ר' בנימין זצוק"ל אמר לו לך לבית הכנסת ותראה איך שיהודי מתפלל.

לישועת והצלחת מורינו הרב ר' אליעזר בן עטיא שליט"א - והרבנית תהילה בת לאה תחי'